

la ciència mèdica amb l'Eugenèsia, ha sentit glatir la Medicina moderna ideals de millorament integral de l'espècie humana.

La Higiene, doncs, és la branca de la Medicina que avui més l'enorgulleix, la que amb més títols pot anomenar-se filla predilecta seva, la que la Ciència mare ha somniat en dipositar-hi tota la seva gloriosa herència. L'adagi "és millor prevenir que curar", està quallant avui en fecunda teoria científica.

Perquè és evident que l'entronització de les mesures higièniques anirà reduint progressivament el camp d'acció de la Medicina i la Cirurgia; que el dia que les pràctiques higièniques siguin habituals en el poble, es reduiran al mínim les malalties; que si no fos que la desaparició de la ciència de curar és una quimera o un ideal—segurament les dues coses alhora—, i, com a tals, inassolibles, assistiríem indubtablement a la seva desaparició progressiva: la Higiene substituiria a la Cirurgia i a la Medicina. I no cal dir que aquesta, noble per la seva mateixa essència, faria molt a gust aquest sacrifici desinteressat i excels. Però, com déiem, això és una quimera i un ideal.

Ara bé: si l'ideal és inassolible, no ho és el poder acostar-s'hi més i més. I és precisament sota aquesta bandera que ens havem agrupat un estol de metges pràctics que hem sentit vibrar aquells neguits i ideals de la Medicina moderna, i hem volgut plasmar-los en HIGIA. Hem volgut portar el nostre gra de sorra a la gran obra de la difusió de la cultura higiènica i sanitària arreu, per tal que les grans lleis de la Higiene arribin a coneixement de tothom i es converteixin en hàbit de tots els dies, que el mateix costa de crear un hàbit bo que un de dolent. I ho fem convençuts que la Higiene és l'únic factor que pot elevar el nivell mitjà de la salut dels pobles. I ja és sabut que l'home que té bona salut sent més eufòria que els altres, viu més feliç que els altres, treballa més i millor que ningú i acaba fent-se més útil a ell mateix i a la societat.

Tot això pot fer la Higiene amb les lleis supremes que avui té; amb l'eficiència gairebé infallible dels seus mitjans; amb la facilitat de llur aplicació. Lluny ja de les mesures higièniques antigues, que no feien altra cosa que amargar pregonament la vida amb llur absolutisme inconsistent, avui la Higiene s'ha humanitzat i rodejat de precisió científica, agermanant el plaer dels sentits amb la conveniència orgànica. Si a més a més pensem que avui l'home, davant la complicació extraordinària de la vida moderna, no pot fer gran cas de l'instint—que era l'autoritat suprema de l'home primitiu—per a regir els seus costums, sinó que deu regir-los amb la intel·ligència i amb les normes que el progrés científic marca per a cada detall de la seva existència, comprendrem plenament que la cultura sanitària preventiva i de millorament anirà de bracet sempre amb la felicitat dels pobles, i que, vulgues que no, vindrà imposant-se com a signe inequívoc—i el més legítim—de la civilització veritable.

Que la nostra modesta obra sigui tan eficaç com gran és el nostre entusiasme per a la mateixa!